



ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 21.4.2009
COM(2009) 189 τελικό

2009/0057 (CNS)

C7-0010/09

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου για το δυτικό απόθεμα σαφριδιού και για την αλιεία
του αποθέματος αυτού**

{SEC(2009) 524}
{SEC(2009) 525}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Αιτιολογία και στόχοι της πρότασης

Με την παρούσα πρόταση θεσπίζεται μακροπρόθεσμο σχέδιο διαχείρισης του δυτικού αποθέματος σαφριδιού (*Trachurus trachurus*) και της αλιείας του αποθέματος αυτού, το οποίο περιλαμβάνει σε ενιαίο σχέδιο όλα τα στάδια που προβλέπονται στα σχέδια αποκατάστασης και διαχείρισης, τα οποία αναφέρονται στα άρθρα 5 και 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής¹. Σκοπός του σχεδίου είναι να εξασφαλίσει ότι η εκμετάλλευση του εν λόγω αποθέματος κατευθύνεται προς τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση, με βάση τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, και να διασφαλίσει τη σταθερότητα του τομέα της αλιείας. Οι στόχοι αυτοί συνάδουν με τους στόχους της παραγράφου 30 του σχεδίου εφαρμογής της παγκόσμιας διάσκεψης κορυφής για την αειφόρο ανάπτυξη, Γιοχάνεσμπουργκ, 2002, το οποίο εγκρίθηκε με το ψήφισμα αριθ. 2 της λόγω διάσκεψης², καθώς και με τους στόχους της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής όπως ορίζονται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής.

Το σχέδιο είναι το δεύτερο που αφορά πελαγικό απόθεμα στα κοινοτικά ύδατα, μετά τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1300/2008 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου για το απόθεμα ρέγγας που κατανέμεται δυτικά της Σκωτίας. Για τα ευρέως διαδεδομένα πελαγικά αποθέματα, των οποίων η διαχείριση ασκείται από κοινού με τα παράκτια κράτη του βορείου Ατλαντικού, υπάρχουν ήδη διαχειριστικές ρυθμίσεις που έχουν συμφωνηθεί σε διμερή ή πολυμερή βάση, και συγκεκριμένα ρυθμίσεις για το σκουμπρί του Βορειοανατολικού Ατλαντικού, για το προσφυγάκι, για την Ατλαντοσκανδιναβική ρέγγα και για τη ρέγγα της Βόρειας Θάλασσας.

Το δυτικό απόθεμα σαφριδιού είναι το σημαντικότερο, με μεγάλη διαφορά, από τα τρία αποθέματα σαφριδιού που απαντούν στην υφαλοκρηπίδα της Κοινότητας. Το τρέχον σύστημα διαχείρισης δεν ανταποκρίνεται ικανοποιητικά στην κατάσταση του σαφριδιού. Η συνεκτίμηση των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων σε βάση ad hoc παρεμποδίζεται από το γεγονός ότι οι περιοχές αποθεμάτων που καλύπτονται από τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις δεν συμπίπτουν με τις περιοχές για τις οποίες καθορίζονται τα συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα. Το πρόβλημα αυτής της αναντιστοιχίας των περιοχών προβλέπεται να επιλυθεί από κοινού με την εφαρμογή του μακροπρόθεσμου σχεδίου διαχείρισης. Οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις για το απόθεμα βασίζονται μόνο σε μια ελλιπή εκτίμηση. Από το 1977 διεξάγονται ανά τριετία διεθνείς έρευνες ωοτοκίας, οι οποίες αποτελούν τη σημαντικότερη ανεξάρτητη πηγή πληροφοριών για την αλιεία. Τα δεδομένα που προέκυψαν και οι συμπληρωματικές πληροφορίες μέχρι στιγμής δεν έχουν επιτρέψει στους ιχθυολόγους να καταλήξουν σε πλήρη εκτίμηση του αποθέματος.

Δεν είναι ασυνήθιστο το γεγονός ότι οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις για ένα απόθεμα δεν μπορούν να βασιστούν σε πλήρη εκτίμηση του αποθέματος. Οι λόγοι για τις ελλείψεις των επιστημονικών γνωμοδοτήσεων είναι πολλαπλοί, όπως π.χ. η μειωμένη ποιότητα των

¹ ΕΕ L 358 της 31.12.2002, σ. 59.

² Έγγραφο UN A/CONF.199/20**

δεδομένων που προέρχονται από τύπους αλιείας που παρουσιάζουν κάμψη. Μέχρι τώρα, η Επιτροπή έχει θεσπίσει σχέδια διαχείρισης μόνο για αποθέματα, η κατάσταση των οποίων είναι σχετικώς καλά κατανοητή, προσθέτοντας διατάξεις για συνθήκες προσωρινής έλλειψης δεδομένων. Στην περίπτωση του σαφριδιού, οι γνώσεις για το απόθεμα έχουν βελτιωθεί με την πάροδο του χρόνου, αλλά είναι ακόμη ελλιπείς. Μετά την εκδήλωση έντονου ενδιαφέροντος από τον κλάδο της πελαγικής αλιείας για βασιζόμενη στις επιστημονικές γνώσεις μακροπρόθεσμη διαχείριση, η οποία θα στηρίζεται στις ήδη διαθέσιμες βιολογικές πληροφορίες, και αντλώντας ενθάρρυνση από επιστημονικές γνωμοδοτήσεις οι οποίες εγκρίνουν τη διαχείριση που βασίζεται σε βιολογικούς δείκτες των τάσεων στην υγεία των αποθεμάτων, ο παρών κανονισμός θέτει τα πορίσματα της έρευνας ωοτοκίας, τα οποία αποτελούν βιολογικό δείκτη για την αύξηση ή μείωση του αποθέματος, στο κέντρο ενός κανόνα ελέγχου της αλίευσης, ο οποίος έχει ελεγχθεί από την άποψη των κινδύνων με τη χρήση επιστημονικών υποδειγμάτων. Χάρη στη ρήτρα αναθεώρησης που έχει ενταχθεί στο σχέδιο, ο κανόνας αλίευσης θα μπορούσε να προσαρμοστεί σε ακριβέστερες επιστημονικές εκτιμήσεις, όταν αυτές καταστούν διαθέσιμες.

Γενικό πλαίσιο

Το 2002 τα κράτη μέλη συνυπέγραψαν το σχέδιο εφαρμογής της παγκόσμιας διάσκεψης κορυφής για τη βιώσιμη ανάπτυξη (Γιοχάνεσμπουργκ). Το εν λόγω σχέδιο εφαρμογής περιλαμβάνει δέσμευση για την αποκατάσταση των αποθεμάτων στο επίπεδο της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης (MBA) έως το 2015.

Επίσης, στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής το 2002, η Επιτροπή και το Συμβούλιο συμφώνησαν να εφαρμόσουν πολυετή σχέδια και σχέδια αποκατάστασης των αλιευτικών πόρων κοινοτικού ενδιαφέροντος. Καταρτίστηκαν σχέδια για τα περισσότερα αποθέματα γάδου στα κοινοτικά ύδατα, για δύο αποθέματα μερλούκιου, δύο αποθέματα караβίδας, δύο αποθέματα γλώσσας, για τα αποθέματα ευρωπαϊκής χωματίδας και γλώσσας στη Βόρειο Θάλασσα καθώς και για το απόθεμα ρέγγας στα δυτικά της Σκωτίας.

Ισχύουσες διατάξεις στο πεδίο που καλύπτει η πρόταση

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής θεσπίζει το γενικό πλαίσιο για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων.

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1542/2007 της Επιτροπής θεσπίζει κανόνες σχετικά με την εκφόρτωση, ζύγιση και επιθεώρηση για τη ρέγγα, το σκουμπρί και το σαφρίδι. Θα χρειαστεί επέκταση της περιοχής εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού, ώστε να καλυφθούν όλες οι περιοχές αλίευσης του δυτικού αποθέματος σαφριδιού.

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 850/98 του Συμβουλίου σχετικά με τα τεχνικά μέτρα περιέχει ειδικές διατάξεις για την εκφόρτωση σαφριδιού μικρότερου από το επιτρεπόμενο μέγεθος και επιβάλλει περιορισμούς στη χρήση εξοπλισμού αυτόματης κατάταξης επί των σκαφών που αλιεύουν με στόχο το είδος αυτό.

Συνέπεια με τις λοιπές πολιτικές και τους λοιπούς στόχους της Ένωσης

Ο στόχος της πρότασης όσον αφορά τη βιώσιμη ανάπτυξη συνάδει με την περιβαλλοντική

πολιτική της Κοινότητας, ιδίως με τα στοιχεία της περιβαλλοντικής πολιτικής που διέπουν την προστασία των φυσικών ενδιαιτημάτων και τη διατήρηση των φυσικών πόρων.

ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη

Μέθοδοι διαβούλευσης, κύριοι τομείς τους οποίους αφορά η πρόταση και γενικά χαρακτηριστικά των ερωτηθέντων

Η διαβούλευση με τους ενδιαφερόμενους έγινε με επικοινωνία αυτών με το Περιφερειακό Γνωμοδοτικό Συμβούλιο για τα πελαγικά αποθέματα (ΠΓΣ/ΠΑ). Το όργανο αυτό έχει ιδρυθεί για διαβουλεύσεις με τους ενδιαφερομένους στον τομέα της κοινής αλιευτικής πολιτικής όσον αφορά τα πελαγικά ιχθυαποθέματα. Τα μέλη του προέρχονται από τον κλάδο της αλίευσης (πλοιοκτήτες, αλιείς μικρής κλίμακας, αλιεργάτες και οργανώσεις παραγωγών), από τον κλάδο της μεταποίησης και της εμπορίας, από περιβαλλοντικές ΜΚΟ, από παραγωγούς προϊόντων υδατοκαλλιέργειας και από οργανώσεις του κλάδου της ερασιτεχνικής αλιείας. Δεδομένου ότι η πρωτοβουλία για την κατάρτιση σχεδίου διαχείρισης του δυτικού αποθέματος σαφριδιού προήλθε από το ίδιο το ΠΓΣ/ΠΑ, διεξήχθησαν συζητήσεις σχετικά με την επίσημη υποβολή της πρότασης του ΠΓΣ/ΠΑ, στη διάρκεια του 2007 και του 2008, στην ομάδα εργασίας II του ΠΓΣ/ΠΑ (αρμόδια για το προσφυγάκι, την παπαλίνα και το σαφρίδι) και στην εκτελεστική επιτροπή του.

Η Επιτροπή επίσης ανακοίνωσε στα κράτη μέλη την πρόθεσή της να καταστήσει επίσημη την πρόταση του ΠΓΣ/ΠΑ, στη διάρκεια των τελευταίων συζητήσεων σχετικά με την αναδιοργάνωση των περιοχών για τις οποίες καθορίζονται ΤΑC για το σαφρίδι, η οποία αποτελεί προϋπόθεση για τη θέσπιση κανόνα ελέγχου της αλίευσης που θα βασίζεται στον υπολογισμό ειδικού ΤΑC για το απόθεμα αυτό και στις ειδικές έρευνες ωοτοκίας του αποθέματος. Η συζήτηση αυτή με τα κράτη μέλη και με την επιτροπή αλιείας και υδατοκαλλιέργειας διεξάγεται από τον Μάιο του 2008.

Σύνοψη των απαντήσεων και τρόπος με τον οποίο ελήφθησαν υπόψη

Συγκέντρωση και χρήση εμπειρογνωμοσύνης

Σχετικοί επιστημονικοί τομείς/τομείς εμπειρογνωμοσύνης

Εξωτερική εμπειρογνωμοσύνη σχετικά με τη μακροπρόθεσμη διαχείριση των αλιευτικών πόρων κοινοτικού ενδιαφέροντος ζητήθηκε από το Διεθνές Συμβούλιο Εξερεύνησης της Θάλασσας (ICES). Ο οργανισμός αυτός συγκεντρώνει την εμπειρία ιχθυολόγων που εργάζονται ως επί το πλείστον στα εθνικά εργαστήρια αλιείας των κρατών μελών και παρέχει συστηματικές και τυποποιημένες γνωμοδοτήσεις στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και στα κράτη μέλη. Η γνωμοδότηση του ICES υποβλήθηκε στην Επιστημονική, Τεχνική και Οικονομική Επιτροπή Αλιείας (ΕΤΟΕΑ) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Σύνοψη των γνωμοδοτήσεων που ελήφθησαν και χρησιμοποιήθηκαν

Στη βιομάζα του αποθέματος αναπαραγωγής (ΒΑΑ) του δυτικού αποθέματος

σαφριδιού κυριαρχούσε η εξαιρετική ηλικιακή κλάση του 1982 (~18 φορές μεγαλύτερη από τον μακροπρόθεσμο μέσο όρο). Αυτή η ηλικιακή κλάση μειώθηκε σταδιακά μέσω της αλιείας, ενώ ο ρυθμός ανανέωσης του πληθυσμού παρέμεινε χαμηλός, με αποτέλεσμα σταθερή μείωση της BAA μετά την κορύφωσή της το 1988 και στη συνέχεια επιστροφή σε τουλάχιστον σταθερή τάση από το 2001. Η θνησιμότητα λόγω αλιείας του αποθέματος αυτού κρίνεται χαμηλή και η ανανέωση του πληθυσμού του αποθέματος κατά το 2001 θεωρείται ιδιαίτερα ισχυρή, με αποτέλεσμα την ύπαρξη εύρωστης αναπαραγωγικής ικανότητας για κάποιο χρονικό διάστημα ακόμη. Η μακρά φθίνουσα πορεία, ο αναπροσανατολισμός σημαντικών τμημάτων αυτού του είδους αλιείας προς τα νεαρά άτομα, η «απροσδιόριστη» αναπαραγωγική συμπεριφορά και οι ανεπαρκείς δειγματοληψίες της αλιευτικής δραστηριότητας καθιστούν δυσχερή την παροχή συμβουλών για βιώσιμη διαχείριση με βάση χρονολογικές σειρές αλιευμάτων και την εκτιμώμενη ωτοκία. Σε απάντηση κοινού αιτήματος E.E. - Νορβηγίας προς το ICES «να γνωμοδοτήσει σχετικά με κατάλληλα συστήματα διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένων στρατηγικών διαχείρισης, στόχων και σχετικών με το οικοσύστημα θεμάτων» για το απόθεμα αυτό, αξιολογήθηκαν για πρώτη φορά το 2005 διάφορες προσεγγίσεις εκτίμησης του αποθέματος και διαχείρισης με βάση μελέτη προσομοίωσης³.

Το 2006 το ICES γνωμοδότησε για πρώτη φορά ότι φαίνονται ελπιδοφόροι κανόνες ελέγχου της αλιείας βασιζόμενοι στην τάση που παρουσιάζουν τα δεδομένα της έρευνας ωτοκίας⁴. Πραγματοποιήθηκαν προσομοιώσεις στο πλαίσιο της ομάδας μελέτης διαχειριστικών στρατηγικών το 2006 για το 2007, όπως είχε ζητηθεί από την ΕΕ από κοινού με την Νορβηγία⁵. Βασιζόμενο στην εργασία αυτή και επικουρούμενο από χωριστή ομάδα επιστημόνων, το ΠΓΣ/ΠΑ υπέβαλε στην Επιτροπή τον Ιούλιο 2007 το περίγραμμα σχεδίου διαχείρισης⁶. Η Επιτροπή ζήτησε από το ICES να προβεί σε αποτίμηση του σχεδίου αυτού. Το ICES το 2007 κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το σχέδιο ήταν συνεπές προς την προληπτική προσέγγιση βραχυπρόθεσμα, όχι όμως και στα τελευταία στάδια της 40ετούς περιόδου προσομοίωσης. Το ICES στήριξε την πλέον πρόσφατη γνωμοδότησή του στο προτεινόμενο σχέδιο⁷. Η ΕΤΟΕΑ συντάχθηκε με τα συμπεράσματα του ICES⁸.

³ Έκθεση της ειδικής ομάδας για μακροπρόθεσμες γνωμοδοτήσεις (AGLTA). (2005b) 126. 12–13 Απριλίου 2005, Έδρα ICES. Έγγραφο ICES CM 2005/ACFM: 25.

⁴ ICES, 2006. Έκθεση της συμβουλευτικής επιτροπής διαχείρισης της αλιείας, της συμβουλευτικής επιτροπής θαλάσσιου περιβάλλοντος και της συμβουλευτικής επιτροπής οικοσυστημάτων του ICES, 2006. Γνωμοδότηση ICES, τόμος 9, σ. 7.

⁵ Έκθεση ICES SGMAS 2007. Έκθεση της ομάδας μελέτης διαχειριστικών στρατηγικών (SGMAS), σ. 28. ICES CM 2007/ACFM:04.

⁶ Με βάση τη μελέτη «Συμβολή σε σχέδιο διαχείρισης για το δυτικό απόθεμα σαφριδιού», ειδική ομάδα επιστημόνων σε συνεργασία με μέλη του ΠΓΣ για τα πελαγικά αποθέματα, ΠΓΣ/ΠΑ et .al., 2007.

⁷ ICES, 2007. Έκθεση της συμβουλευτικής επιτροπής διαχείρισης της αλιείας, της συμβουλευτικής επιτροπής θαλάσσιου περιβάλλοντος και της συμβουλευτικής επιτροπής οικοσυστημάτων του ICES, 2007. Γνωμοδότηση ICES, τόμος 9, σ. 13 και 55.

⁸ Έκθεση της Επιστημονικής, Τεχνικής και Οικονομικής Επιτροπής Αλιείας. Review of scientific advice for 2007. Consolidated advice on stocks of interest to the European Community in the ICES areas, που εγκρίθηκε στην 26η σύνοδο ολομέλειας της ΕΤΟΕΑ τον Νοέμβριο 2007, <http://www.ices.dk/products/icesadvice.asp>

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα επίσης χρηματοδότησε ένα ερευνητικό έργο σχετικά με την ταυτότητα του αποθέματος σαφριδιού⁹. Η παρούσα πρόταση στηρίζεται στην παραληφθείσα γνωμοδότηση.

Χρησιμοποιηθέντα μέσα για τη δημοσιοποίηση των συμβουλών των εμπειρογνομόνων

Οι γνωμοδοτήσεις του ICES και της ΕΤΟΕΑ δημοσιεύονται στις αντίστοιχες ιστοσελίδες τους (www.ices.dk και fishnet.jrc.it/web/stecf).

Εκτίμηση των επιπτώσεων

Η εκτίμηση των επιπτώσεων βασίζεται σε τρεις πηγές:

- Διαβουλεύσεις με το ΠΓΣ/ΠΑ, με βάση τη δημιουργία επιστημονικών υποδειγμάτων για τους κανόνες ελέγχου της αλίευσης·
- βιολογική ανάλυση που διεξήχθη από την ΕΤΟΕΑ και το ICES·
- Οικονομική ανάλυση των τμημάτων του στόλου που ασχολούνται με αυτό το είδος αλιείας, με βάση πληροφορίες που έχουν συγκεντρωθεί στις ετήσιες οικονομικές εκθέσεις της Επιτροπής σχετικά με την επίδοση επιλεγμένων αλιευτικών στόλων της ΕΕ.

Η εκτίμηση επιπτώσεων θα είναι διαθέσιμη στον δικτυακό τόπο της ΓΔ Αλιείας και στον ειδικό δικτυακό τόπο της Επιτροπής για τις εκτιμήσεις επιπτώσεων.

Νομικά στοιχεία της πρότασης

Νομική βάση

Η νομική βάση για τη θέσπιση μακροπρόθεσμων σχεδίων είναι το άρθρο 37 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Αρχή της επικουρικότητας

Η πρόταση εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας. Ως εκ τούτου δεν ισχύει η αρχή της επικουρικότητας.

Αρχή της αναλογικότητας

Η πρόταση συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας. Καθιερώνει ένα κανόνα, ο οποίος κατευθύνει τον καθορισμό των ετήσιων αλιευτικών δυνατοτήτων, παρέχοντας έτσι τη δυνατότητα πρόβλεψης στον ιδιωτικό τομέα και όρια αλίευσης που

⁹ Έργο HOMISIR, A multidisciplinary approach using genetic markers and biological tags in horse mackerel (*trachurus trachurus*) stock structure analysis, QLK5-Ct1999-01438. Για περίληψη βλ. Abaunza et al., Stock identity of horse mackerel (*Trachurus trachurus*) in the Northeast Atlantic and Mediterranean Sea: Integrating the results from different stock identification approaches, Fisheries Research 89 (2008) 2, 196.

ακολουθούν τη βιολογική κατάσταση του αποθέματος.

Δημοσιονομικές επιπτώσεις

Η πρόταση δεν έχει επιπτώσεις στον κοινοτικό προϋπολογισμό.

Συμπληρωματικές πληροφορίες

Ρήτρα επανεξέτασης/αναθεώρησης/λήξης ισχύος

Η πρόταση περιλαμβάνει διάταξη η οποία προβλέπει την αξιολόγηση των μέτρων διαχείρισης ανά εξαετία, αρχής γενομένης από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού.

Οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις αναφέρουν ότι το σχέδιο είναι σύμφωνο με την αρχή της προφύλαξης και ενέχει πολύ χαμηλό κίνδυνο μείωσης του αποθέματος βραχυπρόθεσμα. Ο λόγος που αυτό ισχύει μόνο βραχυπρόθεσμα είναι ότι ο κανόνας για τον έλεγχο της αλίευσης εξασφαλίζει ελάχιστα αλιεύματα ίσα προς το 54% των πρόσφατων ορίων αλιευμάτων, ακόμη και στην περίπτωση που η ανανέωση του πληθυσμού του αποθέματος δεν είναι ικανοποιητική. Ο πρώτος καθορισμός TAC – για το 2010 - θα βασίζεται στη θετική τάση που προέκυψε από την έρευνα ωτοκίας του 2007. Ο δεύτερος καθορισμός TAC θα προσαρμοστεί με τρόπο που να λαμβάνει υπόψη τα προσωρινά αποτελέσματα της έρευνας ωτοκίας του 2010. Αυτό το TAC στη συνέχεια θα ανανεωθεί δύο φορές. Μετά τη δεύτερη προσαρμογή του TAC (για το 2014), θα πραγματοποιηθεί επανεξέταση, η οποία θα εξασφαλίσει ότι ο κανόνας ελέγχου της αλίευσης θα προσαρμοσθεί σε τυχόν ασυνήθιστα ισχυρά σήματα μείωσης του αποθέματος. Επιπλέον, οποτεδήποτε οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις υποδεικνύουν ότι οι κανόνες αλίευσης που βασίζονται στις έρευνες ωτοκίας δεν είναι πλέον κατάλληλοι για την εξασφάλιση εκμετάλλευσης σύμφωνα με την αρχή της προφύλαξης, το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει να τροποποιήσει ανά πάσα στιγμή το σημείο αναφοράς.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου για το δυτικό απόθεμα σαφριδιού και για την αλιεία του αποθέματος αυτού

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37,

την πρόταση της Επιτροπής¹⁰,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου¹¹,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Βάσει του σχεδίου εφαρμογής που εγκρίθηκε στην παγκόσμια διάσκεψη κορυφής των Ηνωμένων Εθνών για τη βιώσιμη ανάπτυξη στο Γιοχάνεσμπουργκ το 2002, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δεσμεύτηκε, μεταξύ άλλων, να διατηρήσει ή να αποκαταστήσει τα αποθέματα σε επίπεδα που να επιτρέπουν τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση, με σκοπό να επιτευχθούν επειγόντως οι εν λόγω στόχοι που αφορούν τα εξαντλημένα αποθέματα και, όπου αυτό είναι δυνατόν, το αργότερο έως το 2015. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής¹², η Κοινή Αλιευτική Πολιτική πρέπει να διασφαλίζει την εκμετάλλευση των έμβιων υδρόβιων πόρων κατά τρόπο που να εξασφαλίζει βιώσιμες οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές συνθήκες.
- (2) Το δυτικό απόθεμα είναι από οικονομική άποψη το σημαντικότερο απόθεμα σαφριδιού που απαντά στα ύδατα της Κοινότητας. Οι βιολογικές πληροφορίες για το απόθεμα αυτό δεν αρκούν για πλήρη εκτίμηση του αποθέματος, η οποία θα επέτρεπε τον καθορισμό στόχου θνησιμότητας λόγω αλιείας συναφή με τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση και θα συνέδεε τα συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα με τις επιστημονικές προβλέψεις αλιευμάτων. Ωστόσο, ο δείκτης αφθονίας ωών, ο οποίος υπολογίζεται από το 1977 στο πλαίσιο τριετών διεθνών ερευνών, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως βιολογικός δείκτης για την εξέλιξη του μεγέθους του αποθέματος.

¹⁰ ΕΕ C, σ.

¹¹ ΕΕ ...

¹² ΕΕ L 358 της 31.12.2002, σ. 59.

- (3) Η γνωμοδότηση της Επιστημονικής, Τεχνικής και Οικονομικής Επιτροπής Αλιείας (ΕΤΟΕΑ) αναφέρει ότι ένας κανόνας ελέγχου της αλίευσης, βασιζόμενος στην τάση που εμφανίζει η αφθονία ωών κατά τις τρεις τελευταίες έρευνες ωτοκίας, θα επέτρεπε τη βιώσιμη διαχείριση του αποθέματος.
- (4) Επί σειρά ετών από το 2003, οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις βάσει της αρχής της προφύλαξης ανέφεραν ότι τα αλιεύματα από το δυτικό απόθεμα σαφριδιού θα πρέπει να είναι κατώτερα από 150.000 τόνους ετησίως, υποθέτοντας ότι αυτό θα επέτρεπε τη διατήρηση βιώσιμης εκμετάλλευσης, ακόμη και με συνεχή απουσία περιστατικών εξαιρετικά ισχυρής ανανέωσης του πληθυσμού του αποθέματος. Ένας κανόνας ελέγχου της αλίευσης θα πρέπει να βασίζεται εξίσου σε αυτή την προληπτική γνωμοδότηση και σε ένα TAC που θα αναπροσαρμόζεται διαρκώς με βάση συντελεστή που θα αντικατοπτρίζει τις τάσεις της ωτοκίας.
- (5) Οι κανόνες ελέγχου της αλίευσης θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις απορρίψεις, συμπεριλαμβανομένων των ιχθύων που απελευθερώνονται, διότι κάθε έξοδος από το απόθεμα έχει σημασία.
- (6) Οι περιοχές για τις οποίες καθορίζονται κάθε έτος περιορισμοί των συνολικών αλιευμάτων σαφριδιού δεν συμπίπτουν με τα όρια του αποθέματος σαφριδιού. Στο πλαίσιο του καθορισμού των αλιευτικών δυνατοτήτων για το 2009, το Συμβούλιο και η Επιτροπή ανέλαβαν την αναδιοργάνωση των περιοχών για τις οποίες καθορίζονται TAC, η οποία θα επιτρέψει στο παρόν σχέδιο να λειτουργήσει ορθά.
- (7) Το απόθεμα απαντά πρωτίστως στα κοινοτικά και στα νορβηγικά ύδατα. Η Νορβηγία ενδιαφέρεται για την εκμετάλλευση του δυτικού αποθέματος σαφριδιού. Το απόθεμα μέχρι στιγμής δεν υπόκειται σε κοινή διαχείριση.
- (8) Προκειμένου να διασφαλισθεί η συμμόρφωση με τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, πρέπει να θεσπιστούν ειδικά μέτρα ελέγχου και εποπτείας, πέραν εκείνων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93 του Συμβουλίου της 12ης Οκτωβρίου 1993 για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της κοινής αλιευτικής πολιτικής¹³ και εκείνων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1542/2007 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με διαδικασίες εκφόρτωσης και ζύγισης για τη ρέγγα, το σκουμπρί και το σαφρίδι¹⁴. Τα μέτρα αυτά πρέπει ιδίως να αντισταθμίζουν τη δήλωση ανακριβών στοιχείων ως προς τις περιοχές και τα είδη.
- (9) Ενδείκνυται να πραγματοποιείται περιοδική αξιολόγηση του σχεδίου και, εφόσον η εν λόγω αξιολόγηση καταδείξει ότι οι κανόνες ελέγχου της αλίευσης δεν εξασφαλίζουν πλέον την προληπτική προσέγγιση στη διαχείριση του αποθέματος, πρέπει να εξασφαλίζεται η προσαρμογή του σχεδίου.
- (10) Για τους σκοπούς των σημείων (i) και (iv) του άρθρου 21 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 2006, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας¹⁵ το σχέδιο πρέπει να είναι σχέδιο αποκατάστασης, κατά την έννοια του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της

¹³ ΕΕ L 261 της 20.10.1993, σ. 1.

¹⁴ ΕΕ L 337 της 21.12.2007, σ. 56.

¹⁵ ΕΕ L 223 της 15.8.2006, σ. 1.

Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής¹⁶, όταν το μέγεθος του αποθέματος αναπαραγωγής εκτιμάται ότι είναι κατώτερο από το 130% του μεγέθους του το 1982, έτος κατά το οποίο σημειώθηκε εξαιρετικά μεγάλη είσοδος στο απόθεμα, και πρέπει να είναι σχέδιο διαχείρισης σε όλες τις άλλες περιπτώσεις. Το απόθεμα αναπαραγωγής που είναι ίσο με το 130% του μεγέθους του 1982 υποδηλώνει το προληπτικό επίπεδο βιομάζας.

- (11) Ο καθορισμός και η κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων και ο προσδιορισμός των βιολογικών στοιχείων αναφοράς αποτελούν μέτρα πρωταρχικής σημασίας της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής και έχουν άμεση επίπτωση στην κοινωνικοοικονομική κατάσταση των αλιευτικών στόλων των κρατών μελών. Κρίνεται σκόπιμο να διατηρήσει το Συμβούλιο το δικαίωμα άμεσης άσκησης των εκτελεστικών του αρμοδιοτήτων σε σχέση με τα εν λόγω ειδικά θέματα.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Με τον παρόντα κανονισμό θεσπίζεται μακροπρόθεσμο σχέδιο για τη διατήρηση και τη διαχείριση του δυτικού αποθέματος σαφριδιού (εφεξής «το σχέδιο»).

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

Το σχέδιο εφαρμόζεται στο απόθεμα σαφριδιού, το οποίο απαντά στα κοινοτικά και διεθνή ύδατα των διαιρέσεων ICES IIa, IVa, Vb, VIa, VIb, VII a, b, c, e, f, g, h, j, k, VIIIa, b, c, d και e.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:

- α) «ICES», το Διεθνές Συμβούλιο Εξερεύνησης της Θάλασσας και «Διαίρεση ICES», μια στατιστική αλιευτική περιοχή, όπως ορίζεται από τον εν λόγω οργανισμό·
- β) «δυτικό απόθεμα σαφριδιού», τα σαφρίδια του αποθέματος που αναφέρεται στο άρθρο 2·

¹⁶ EE L 358 της 31.12.2002, σ. 59.

- γ) «συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα» (TAC), η ποσότητα σαφριδιών από το δυτικό απόθεμα που μπορεί να αλιευθεί και να εκφορτωθεί κάθε έτος·
- δ) «συνολική αφαίρεση», η ποσότητα δυτικού αποθέματος σαφριδιού που λαμβάνεται από τη θάλασσα, στην οποία περιλαμβάνονται το εφαρμοστέο TAC και εκτίμηση της ποσότητας απορριπτόμενων ιχθύων, όπως υπολογίζεται για το σχετικό έτος σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού·
- ε) «δείκτης έρευνας ωτοκίας», ο εκτιμώμενος αριθμός ωών σαφριδιού που προκύπτει από την τριετή διεθνή έρευνα ωτοκίας για το σκουμπρί και το σαφρίδι στον Ατλαντικό ωκεανό, διαιρούμενος με τον αριθμό 10¹⁵.
- στ) «ιχθύες που ελευθερώνονται», οι ιχθύες που αλιεύονται και στη συνέχεια ελευθερώνονται στη θάλασσα χωρίς να ανασυρθούν επί του σκάφους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΣΤΟΧΟΣ ΓΙΑ ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

Άρθρο 4

Στόχος του σχεδίου

Στόχος του σχεδίου είναι η διατήρηση της βιομάζας του δυτικού αποθέματος σαφριδιού σε επίπεδο που να εξασφαλίζει τη βιώσιμη εκμετάλλευσή του και η παροχή της υψηλότερης μακροπρόθεσμης απόδοσης. Προς τούτο, ο κανόνας ελέγχου της αλίευσης θα πρέπει να βασίζεται εξίσου στην προληπτική γνωμοδότηση που αφορά τις μέσες συνθήκες εισόδου στο απόθεμα και στα πρόσφατα συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα, αναπροσαρμοσμένα με βάση συντελεστή που θα αντικατοπτρίζει την πρόσφατη τάση ως προς την αφθονία του αποθέματος, όπως μετράται μέσω της ωτοκίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΚΑΝΟΝΕΣ ΑΛΙΕΥΣΗΣ

Άρθρο 5

Διαδικασία καθορισμού του TAC

1. Για να επιτευχθεί ο στόχος που προβλέπεται στο άρθρο 4, κάθε έτος το Συμβούλιο αποφασίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 20 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου και κατόπιν διαβούλευσης με την ΕΤΟΕΑ, για το TAC που αφορά το δυτικό απόθεμα σαφριδιού για το επόμενο έτος.
2. Το TAC ορίζεται σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο.

Άρθρο 6
Υπολογισμός του TAC

1. Για τον υπολογισμό του TAC, από τη συνολική αφαίρεση που υπολογίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 7 και 8 αφαιρείται ποσότητα ιχθύων ισοδύναμη με τις απορρίψεις, συμπεριλαμβανομένων των ιχθύων που ελευθερώνονται, οι οποίες, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της ΕΤΟΕΑ, σημειώθηκαν το έτος που προηγείται του έτους κατά το οποίο διενεργήθηκε η τελευταία επιστημονική εκτίμηση.
2. Εάν η ΕΤΟΕΑ δεν είναι σε θέση να εκτιμήσει το ύψος των απορρίψεων, συμπεριλαμβανομένων των ιχθύων που ελευθερώθηκαν, για το έτος που προηγείται του έτους κατά το οποίο είχε πραγματοποιηθεί η τελευταία επιστημονική εκτίμηση, η αφαιρούμενη ποσότητα ισούται με το υψηλότερο σχετικό ποσοστό απορρίψεων, συμπεριλαμβανομένων των ιχθύων που ελευθερώνονται, το οποίο, σύμφωνα με επιστημονικές εκτιμήσεις, σημειώθηκε κατά τα τελευταία 15 έτη, χωρίς όμως να είναι κατώτερο από 5%.
3. Εάν το TAC υπολογίζεται βάσει της συνολικής αφαίρεσης, η οποία υπολογίζεται προσωρινά σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3, αναπροσαρμόζεται στη διάρκεια του έτους εφαρμογής του με βάση τον οριστικό υπολογισμό της αφαίρεσης.

Άρθρο 7

Υπολογισμός της συνολικής αφαίρεσης για το έτος που έπεται μιας έρευνας ωοτοκίας

1. Εάν το TAC πρόκειται να καθοριστεί για ένα έτος που έπεται του έτους κατά το οποίο πραγματοποιήθηκε έρευνα ωοτοκίας, η συνολική αφαίρεση υπολογίζεται με βάση τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) σταθερό συντελεστή ίσο προς 1,07, ο οποίος αντικατοπτρίζει την τελική αύξηση της συνολικής αφαίρεσης, όπως έχει προσομοιωθεί στα υποκείμενα μαθηματικά υποδείγματα, και αποσκοπεί στη μεγιστοποίηση της ετήσιας απόδοσης χωρίς να διακυβεύεται ο στόχος διατήρησης σε πολύ χαμηλό επίπεδο του κινδύνου μείωσης του μεγέθους του αποθέματος·
 - β) το TAC που έχει καθοριστεί για το έτος κατά το οποίο πραγματοποιήθηκε έρευνα ωοτοκίας, στο εξής καλούμενο «TAC αναφοράς»·
 - γ) συντελεστή στάθμισης, ο οποίος καθορίζεται σύμφωνα με το παράρτημα και αντικατοπτρίζει την τάση της αφθονίας του αποθέματος με βάση τους δείκτες της έρευνας ωοτοκίας·
 - δ) ελάχιστο ύψος συνολικής αφαίρεσης, συμπεριλαμβανομένων των εκτιμήσεων για απορρίψεις, 75.000 τόνων.
2. Η συνολική αφαίρεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:
$$1,07 * (75\ 000 \text{ τόνοι} + (\text{TAC αναφοράς} * \text{συντελεστής στάθμισης}) / 2)$$
3. Εάν είναι διαθέσιμος μόνο ο προσωρινός υπολογισμός του δείκτη της τελευταίας έρευνας ωοτοκίας, η συνολική αφαίρεση υπολογίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους

1 και 2 βάσει του προσωρινού δείκτη και αναπροσαρμόζεται στη διάρκεια του έτους εφαρμογής του σχετικού TAC στο τελικό αποτέλεσμα της έρευνας ωοτοκίας.

Άρθρο 8

Υπολογισμός της συνολικής αφαίρεσης για τα επόμενα έτη

1. Εάν το TAC πρόκειται να καθοριστεί για ένα έτος που δεν έπεται του έτους κατά το οποίο πραγματοποιήθηκε έρευνα ωοτοκίας, η συνολική αφαίρεση ισούται με τη συνολική αφαίρεση που έχει υπολογιστεί για το προηγούμενο έτος.
2. Ωστόσο, εάν από την τελευταία έρευνα ωοτοκίας έχει παρέλθει διάστημα μεγαλύτερο των τριών ετών, το οποίο υπολογίζεται από το έτος για το οποίο πρόκειται να καθοριστεί το TAC, η συνολική αφαίρεση μειώνεται κατά 15%, εκτός εάν η ΕΤΟΕΑ γνωμοδοτήσει ότι η μείωση αυτή δεν είναι η προσήκουσα, οπότε η συνολική αφαίρεση ισούται με την προηγούμενη ή υπολογίζεται με μικρότερο ποσοστό μείωσης, με βάση τη γνωμοδότηση της ΕΤΟΕΑ.

Άρθρο 9

Μεταβατικός κανόνας καθορισμού του TAC

1. Εάν το πρώτο TAC που πρόκειται να καθοριστεί σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 7 αφορά έτος που δεν έπεται του έτους κατά το οποίο πραγματοποιήθηκε έρευνα ωοτοκίας, το TAC υπολογίζεται σύμφωνα με τα ανωτέρω άρθρα, ως εάν η τελευταία έρευνα ωοτοκίας είχε πραγματοποιηθεί το προηγούμενο έτος.
2. Εάν το TAC αναφοράς που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για τον υπολογισμό του πρώτου TAC είχε καθοριστεί για περιοχές που διαφέρουν από τις αναφερόμενες στο άρθρο 2, το TAC αναφοράς υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη τις πρόσφατες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις σχετικά με τα ενδεδειγμένα επίπεδα αλιευμάτων ή τα πρόσφατα επίπεδα αλιευμάτων εν απουσία γνωμοδοτήσεων, τα οποία αφορούν τις διαιρέσεις ICES που αναφέρονται στο άρθρο 2.

Άρθρο 10

Προσαρμογή των μέτρων

Σε περίπτωση που η ΕΤΟΕΑ γνωμοδοτήσει ότι οι δείκτες της έρευνας ωοτοκίας που ορίζονται στο άρθρο 3 στοιχείο ε) ή η στάθμισή τους που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή ο σταθερός συντελεστής που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) δεν είναι πλέον κατάλληλοι για να διατηρηθεί σε πολύ χαμηλό επίπεδο ο κίνδυνος εξάντλησης του αποθέματος και να επιτυγχάνεται υψηλή απόδοση, το Συμβούλιο αποφασίζει για τον καθορισμό νέων τιμών για τα εν λόγω στοιχεία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑ

Άρθρο 11

Ειδική άδεια αλιείας

1. Για την αλιεία του δυτικού αποθέματος σαφριδιού τα σκάφη πρέπει να κατέχουν ειδική άδεια αλιείας, η οποία εκδίδεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1627/94 του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1994 για τη θέσπιση των γενικών διατάξεων για τις ειδικές άδειες αλιείας¹⁷.
2. Απαγορεύεται σε οιοδήποτε αλιευτικό σκάφος το οποίο δεν κατέχει άδεια αλιείας σύμφωνα με την παράγραφο 1 να αλιεύει ή να διατηρεί επί του σκάφους οιαδήποτε ποσότητα σαφριδιού, ενώ το σκάφος συμμετέχει σε αλιευτικό ταξίδι που προϋποθέτει την παρουσία του εν λόγω σκάφους σε μια από τις διαιρέσεις ICES που αναφέρονται στο άρθρο 2.
3. Κάθε κράτος μέλος συντάσσει και τηρεί κατάλογο των σκαφών που κατέχουν την ειδική άδεια που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τον οποίο δημοσιοποιεί στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη μέσω της επίσημης ιστοσελίδας του.

Άρθρο 12

Διασταυρούμενοι έλεγχοι

1. Τα κράτη μέλη διενεργούν, όσον αφορά το δυτικό απόθεμα σαφριδιού, τους διοικητικούς διασταυρούμενους ελέγχους και τις επαληθεύσεις στοιχείων που προβλέπονται στο άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2847/93. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην πιθανότητα μικρά πελαγικά είδη εκτός σαφριδιού να αναφέρονται ως σαφρίδι, και αντιστρόφως.
2. Για τα σκάφη που είναι εξοπλισμένα με σύστημα παρακολούθησης σκαφών (ΣΠΣ), τα κράτη μέλη επαληθεύουν, βάσει αντιπροσωπευτικής δειγματοληψίας, ότι οι πληροφορίες που λαμβάνονται στα Κέντρα Παρακολούθησης Αλιείας (ΚΠΑ) αντιστοιχούν στις δραστηριότητες που καταγράφονται στο ημερολόγιο πλοίου, χρησιμοποιώντας τα στοιχεία του ΣΠΣ. Οι εν λόγω διασταυρούμενοι έλεγχοι καταγράφονται σε μορφή αναγνώσιμη από υπολογιστή για διάστημα τριών ετών. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη συνοχή των δεδομένων περιοχής που αφορούν δραστηριότητες παρατηρούμενες σε περιοχές όπου συναντώνται τα όρια αποθεμάτων σαφριδιού, ήτοι στις διαιρέσεις ICES VIIIc και IXa, IVa και IVb, VIIe και VIId.
3. Κάθε κράτος μέλος τηρεί και δημοσιοποιεί, ιδίως στον επίσημο ιστότοπό του, τα στοιχεία επικοινωνίας του αρμόδιου για την υποβολή των ημερολογίων πλοίου και των δηλώσεων εκφόρτωσης.

¹⁷ ΕΕ L 171 της 6.7.1994, σ. 7.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

Άρθρο 13

Αξιολόγηση του σχεδίου

Η Επιτροπή, με βάση τις γνωμοδοτήσεις της ΕΤΟΕΑ και κατόπιν διαβούλευσης με το Περιφερειακό Γνωμοδοτικό Συμβούλιο για τα πελαγικά αποθέματα, αξιολογεί τις επιπτώσεις του σχεδίου στο δυτικό απόθεμα σαφριδιού και στις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης του εν λόγω αποθέματος το αργότερο το έκτο έτος εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και κατόπιν κάθε έκτο διαδοχικό έτος εφαρμογής του, ενδεχομένως δε προτείνει τα κατάλληλα μέτρα για την τροποποίηση του σχεδίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 14

Συνδρομή στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλιείας

1. Για τα έτη κατά τα οποία το απόθεμα αναπαραγωγής βάσει επιστημονικών εκτιμήσεων είναι ίσο τουλάχιστον προς το 130% του μεγέθους που είχε το 1982, το σχέδιο θεωρείται ότι είναι σχέδιο διαχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και για τους σκοπούς του άρθρου 21 στοιχείο α) υπό iv) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1198/2006.
2. Για τα έτη κατά τα οποία το απόθεμα αναπαραγωγής βάσει επιστημονικών εκτιμήσεων είναι κατώτερο από το 130% του μεγέθους που είχε το 1982, το σχέδιο θεωρείται ότι είναι σχέδιο αποκατάστασης κατά την έννοια του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και για τους σκοπούς του άρθρου 21 στοιχείο α) υπό i) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1198/2006.

Άρθρο 15

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Υπολογισμός του συντελεστή στάθμισης που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ)

1. Ο συντελεστής στάθμισης που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) καθορίζεται ως ακολούθως βάσει της κλίσης που υπολογίζεται σύμφωνα με το σημείο 2 του παρόντος παραρτήματος:
 - α) Εάν η κλίση των δεικτών των τελευταίων τριών ερευνών ωτοκίας είναι ίση ή μικρότερη από $-1,5$, ο συντελεστής στάθμισης είναι 0 ,
 - β) Εάν η κλίση των δεικτών των τελευταίων τριών ερευνών ωτοκίας είναι μεγαλύτερη από $-1,5$ και μικρότερη από 0 , ο συντελεστής στάθμισης ισούται με $1 - (-2/3 * \text{την κλίση})$,
 - γ) Εάν η κλίση των δεικτών των τελευταίων τριών ερευνών ωτοκίας είναι ίση ή μεγαλύτερη από 0 και όχι μεγαλύτερη από $0,5$, ο συντελεστής στάθμισης ισούται με $1 + (0,8 * \text{την κλίση})$,
 - δ) Εάν η κλίση των δεικτών των τελευταίων τριών ερευνών ωτοκίας είναι μεγαλύτερη από $0,5$, ο συντελεστής στάθμισης είναι $1,4$.
2. Η κλίση των δεικτών των τελευταίων τριών ερευνών ωτοκίας υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$(\text{δείκτης έρευνας ωτοκίας } 3 - \text{δείκτης έρευνας ωτοκίας } 1) / (3 - 1),$$

όπου οι δείκτες των τριών πλέον πρόσφατων ερευνών ωτοκίας σημειώνονται στον άξονα των x ενός συστήματος συντεταγμένων ως σημείο 1, σημείο 2 και σημείο 3, και όπου ο δείκτης έρευνας ωτοκίας 3 είναι ο δείκτης της τελευταίας έρευνας ωτοκίας, ενώ ο δείκτης έρευνας ωτοκίας 1 είναι ο εκτιμώμενος δείκτης έρευνας ωτοκίας προ 6 ετών.